

phải sợ sệt với những thủ thuật dễ sợ như tiêm, châm, mổ, xẻ, chạy điện v.v... Họ không phải mất tiền mua thuốc, và không cần phải phiền phức về việc thực hiện y lệnh thuốc men tại gia đình. Những tai biến của phương pháp, nếu được làm thận trọng, hầu như có thể hoàn toàn tránh khỏi. Bản thân Bà Lịch làm rất hiếm xảy ra tai biến, nhưng người khác làm không thận trọng bệnh nhân có thể gặp xui tại chỗ do rối loạn huyết động học. Sử dụng phương pháp này rất tích tế đối với bệnh nhân, nhất là bệnh nhân tàn tật phải chữa lâu dài. Nhà nước cũng không cần phí tổn nhiều về nhà cửa, giường nằm, lò sưởi về mùa đông, trang bị và cả biên chế. Năng suất chữa bệnh của phương pháp này rất cao, hằng ngày thu dụng giải quyết được nhiều bệnh nhân.

Nhược điểm của phương pháp chủ yếu có thể là kéo dài thời gian điều trị, thực tế cũng không thể làm vội được. Một số chứng bệnh có thể phối hợp với các phương pháp khác chữa trị cho kết quả nhanh hơn, nếu làm đơn thuần phương pháp này thì hơi chậm.

Thật vậy, hiện nay trên thế giới người ta có hướng đẩy mạnh việc ứng dụng những phương pháp chữa bệnh không dùng thuốc, họ thấy lo sợ hậu quả của việc dùng quá nhiều hóa chất chữa bệnh. Ngành y tế nước ta cũng có chủ trương khuyến khích đi sâu ứng dụng phương pháp chữa bệnh không dùng thuốc.

Do đó việc chúng ta thừa kế phương pháp bấm huyết chữa bệnh của Bà Lịch là phù hợp với chủ trương của Đảng về việc ứng dụng các phương pháp y học dân tộc.

II— Đại cương :

Bất cứ một phương pháp nào cũng có cơ sở lý luận của nó, nhưng phương pháp này cho tới nay, chúng tôi chưa tìm được tài liệu nào chính thức xác nhận cơ sở lý luận của nó. Khoảng năm 1973, một học trò của Bà Lịch là tu sĩ Hoàng Tam khi đó còn sống đã cố gắng giúp Bà Lịch đúc kết từng kinh nghiệm chữa